

hebben beleefd, tot groote vreugde van zekere schalksche dagbladders!

Verleden jaar (April 1891), heeft het hof van Cassatie uitgemaakt dat het enkel vervaardigen en verkoopen van cigarettten, gemaakt van tabak der Regie met een eenvoudig handmachinette niet vervolgbaar is. Het vonnis heeft bevreesing gewekt.

Onze burens drinken en rooken. Wij hebben hun de maat volgemeten. Als wij nu eens luisterden naar hetgeen zij zeggen? 't Zijn misschien *boulevardiers*!

Men kan geen dagblad opnemen, zonder dit woord aan te treffen. 't Is een zelfstandig naamwoord en tevens adjectief. Men spreekt van „*esprit boulevardier*”, niet van „*promenade boulevardier*”, hoor! Alweer een van die vele woorden, waarmee de vreemdeling voorzichtig moet omgaan. Wat is eigenlijk een *boulevardier*?

Een mijnheer, die zijn tijd doodt door op de groote *boulevards* te slenteren?

Geenszins. Er zijn *boulevardiers*, die nooit meer dan twintig minuten per dag doorbrengen bij Tortoni of elders op den boulevard; er zijn er die, zelfs in den winter, zoo goed als nooit hun *apéritif* daar gebruiken.

De *boulevardier* is, vooreerst, een geestig man. Hij behoeft niet oorspronkelijk te wezen, kan pronken met andermans veeren, maar moet handig zijn,

praatziek en beminnelijk of cynisch. Hij is nooit in den handel, nooit industrieel, ook niet deurwaarder, notaris, ontvanger.... Maar hij kan rechter wezen, advocaat, hoogleeraar, dokter. Twee onzer *académiciens* zijn allergeestige *boulevardiers*. Kroniekschrijver aan een dagblad, tooneeldirekteur,

Een «boulevardier».